

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Olsztynie

LOL.411.001.02.2016
S/16/001

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

- tekst ujednolicony uwzględniający zmiany wprowadzone uchwałą Zespołu Orzekającego Komisji Rozstrzygającej w Najwyższej Izby Kontroli nr KPK-KPO.443.139.2016 z dnia 27 września 2016 r.

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie
ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn
T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30
lol@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli

S/16/001 – Prawdliwość realizacji inwestycji dotyczącej suszarni i spalarni osadów w Olsztynie

Jednostka
przeprowadzająca
kontrolę

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie

Kontrolerzy

1. Rafał Dmytrenko, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LOL/9/2016 z dnia 15.04.2016
2. Cezary Kasznicki, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LOL/10/2016 z dnia 15.04.2016

(dowód: akta kontroli str. 1-4)

Jednostka
kontrolowana

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o., ul. Oficerska 16A, kod 10-218 Olsztyn - zwane dalej „PWik” lub „Przedsiębiorstwo”.

Kierownik jednostki
kontrolowanej

Wiesław Pancer - Prezes Zarządu od 1997 r.

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Instalacja Termicznego Przekształcania Osadów¹ (dalej: „ITPO” lub „Instalacja”), która została przekazana PWik w kwietniu 2010 r., nie osiągnęła w trakcie eksploatacji² założonych parametrów w zakresie czasu pracy oraz ilości wysuszonych i spalonych osadów pościekowych, a jednocześnie wzrosły znacznie koszty eksploatacyjne w stosunku do założonych. Pomimo tego, że główną przyczyną tej sytuacji była duża awaryjność Instalacji, to należy zaznaczyć, że przyczyniły się do niej również zaniedbania ze strony Przedsiębiorstwa w zakresie przygotowania do jej samodzielnej obsługi. Przez długi okres czasu nie zdołano bowiem osiągnąć zdolności do samodzielnej obsługi i konserwacji ITPO, a było to jednym z podstawowych założeń jej funkcjonowania. Pomimo zatrudnienia już w trakcie budowy (począwszy od 2008 r.) kadry przewidzianej do obsługi Instalacji oraz umożliwienia jej zapoznania się z montowanymi urządzeniami i dokumentacją techniczną nie monitorowano wystarczająco efektów tych działań. Podobnie nie monitorowano postępów i efektywności szkoleń przeprowadzanych zarówno przez wykonawcę ITPO na podstawie kontraktu na jej budowę, jak i szkoleń na zlecenie PWik. Skutkiem tego w chwili przejęcia Instalacji do użytkowania i w toku jej późniejszej eksploatacji nie dysponowano kadrą gotową do samodzielnej jej obsługi. Potwierdzeniem tego jest fakt, że bezpośrednio po odbiorze Instalacja nie pracowała przez 64 dni z powodu braku przeszkolenia przez wykonawcę osób wskazanych przez Zamawiającego w pełnym zadeklarowanym przez niego zakresie, ograniczenie szkolenia podczas rozruchu Instalacji do prac o charakterze

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

² od 15 kwietnia 2010 r. do 31 grudnia 2015 r.

pomocniczym, a także zatrudnienie firmy VOMM Impianti e Processi SPA do pełnienia przez okres ponad dwóch lat asysty technicznej, a obejmującej nie tylko zapewnienie ciągłości pracy ITPO i pomoc w usuwaniu awarii, ale także informowanie personelu o zasadach poprawnej eksploatacji oraz przeszkolenie nowoprzyjętych pracowników.

Zawarcie dwóch umów asysty technicznej z wyżej wymienioną firmą spowodowało dodatkowe koszty w wysokości 2.963,3 tys. zł, których nie zakładano w projekcie inwestycji, ani w ofercie, ani też w zawartej z wykonawcą umowie. Pomimo poniesienia tak znacznych nakładów na działanie VOMM, który dostarczył wykonawcy ITPO technologię suszenia i spalania osadów nie uzyskano istotnej poprawy działania instalacji. W ciągu 739 dni obowiązywania tych umów ITPO działała tylko przez 385 dni. Nadto zaznaczyć należy, że działania firmy VOMM polegające na naprawie urządzeń w okresie gwarancyjnym powinny być wykonane nieodpłatnie, a nie poprzez swoich pracowników delegowanych do PWiK na jego koszt. Istotnym był też fakt, że w identyfikowaniu przyczyn awarii i określaniu sposobów ich usuwania, pracownicy ci pozostawali w konflikcie interesów i mogli być stronnicy na rzecz swojego pracodawcy, co w konsekwencji mogło się przyczynić do występowania znacznej powtarzalności awarii. Pomimo zwiększenia zaangażowania udziału pracowników PWiK w praktyczną naukę funkcjonowania Instalacji, nie zostali oni w pełni przygotowani do jej samodzielnej obsługi. Ponadto, umowę asysty zawarto bez stosowania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, pomimo istnienia takiego wymogu.

Należy jednak podkreślić, że nieosiągnięcie zakładanej wydajności pracy i efektów ekologicznych w zakresie ilości spalonych osadów spowodowane było to przede wszystkim wysoką awaryjnością Instalacji. We wspomnianym wyżej okresie użytkowania pracowała ona jedynie przez 719 dni (na 1.783,8 dni zakładanego czasu pracy), tj. 40,4% czasu gwarantowanego przez jej wykonawcę. W okresie tym zutylizowano w niej 16,9 tys. ton osadu, czyli zaledwie 28,8% zakładanej ilości oraz przekroczono planowane roczne koszty eksploatacyjne zagwarantowane przez wykonawcę o 1.625,5 tys. zł. Do wysokiej awaryjności i wadliwego działania ITPO przyczyniło się m.in. zamontowanie przez wykonawcę urządzeń o innych parametrach, niż wskazane w dokumentacji powykonawczej. Pomimo podejmowanych przez Przedsiębiorstwo działań naprawczych nie udało się osiągnąć zakładanej wydajności Instalacji, chociaż koszty napraw wyniosły łącznie 1.429,0 tys. zł, z czego tylko część, tj. 875,2 tys. zł można było pokryć z sumy zabezpieczającej należyte wykonanie umowy, a wniesionej przez wykonawcę ITPO.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Realizacja zadań związanych z eksploatacją suszarni i spalarni osadów – Instalacja Termicznego Przetwarzania Osadów (dalej „ITPO” lub „Instalacja”).

Opis stanu
faktycznego

1.1. Na podstawie uchwały³ Zgromadzenia Wspólników PWiK, we wrześniu 2006 r., Przedsiębiorstwo podpisało z Gminą Olsztyn umowę częściowego przekazania realizacji Projektu Funduszu Spójności⁴ pn. „Gospodarka wodno-ściekowa w Olsztynie”, jako „Współfinansujący”, obejmującą pięć zadań wchodzących w zakres Projektu, w tym zadanie nr 1 „Zaprojektowanie i wykonanie suszarni i spalarni osadów”.

³ nr 10.06 z dnia 4 kwietnia 2006 r.

⁴ nr 2000/PL/16/P/PE/014 z dnia 11 września 2006 r.

Zgodnie z umową do zadań PWiK należało m.in.: prowadzenie obsługi finansowania Projektu, zapewnienie ciągłości jego finansowania, udział w próbach rozruchowych, odbiorach częściowych, odbiorze końcowym i odbiorze ostatecznym oraz zabezpieczenie środków umożliwiających późniejszą efektywną eksploatację urządzeń powstałych w wyniku realizacji Projektu i niezbędną konserwację.

Wiesław Pancer Prezes Zarządu podał, że umowa o częściowe przekazanie realizacji projektu dotyczyła wszystkich jego zadań. Przedstawiciele PWiK uczestniczyli czynnie w odbiorach częściowych i końcowych sieci poprzez ocenę robót, w tym m.in.: kamerowanie sieci, ocena prób ciśnień i wyników jakości wody. W przypadku instalacji suszenia i spalania osadów wskazał, że elementami odbioru były próby rozruchowe i eksploatacyjne, w których uczestniczyli przedstawiciele PWiK.

(dowód: akta kontroli str. 5-19, 673-675)

1.2. Inżynier Kontraktu⁵ 15 kwietnia 2010 r. wystawił Wykonawcy ITPO⁶ świadectwo przejścia całości robót, natomiast PWiK przejął obiekt do użytkowania w dniu 23 kwietnia 2010 r.

Zgodnie z zapisami kontraktu na zaprojektowanie i wykonanie ITPO zawartego przez Gminę Olsztyn jako Zamawiającym z Wykonawcą w dniu 13 kwietnia 2006 r., okres zgłaszania wad ustalono na 24 miesiące od dnia wydania Świadectwa Przejścia Całości Robót, który został przedłużony o 655 dni i obowiązywał do 24 stycznia 2014 r. Natomiast okres rękojmi wynosił pięć lat od dnia wydania ww. świadectwa i obowiązywał do 14 kwietnia 2015 r. Zabezpieczenie należytego wykonania kontraktu ustalono na 10% wynagrodzenia Wykonawcy ustalonego w akcie umowy. Zabezpieczenie to na etapie wykonywania instalacji wynosiło 722 459,39 euro (70% wniesionego zabezpieczenia), a w okresie od 16 maja 2010 r. do 25 czerwca 2015 r. - 216.737,82 euro (30%).

(dowód: akta kontroli str. 20-46, 685)

1.3. Głównymi elementami Instalacji były m.in.:

- zbiornik retencyjny o pojemności zapewniającej minimum trzydniowe gromadzenie osadu,
- linia do odparowania wody z osadu (suszenie),
- cyklotron do usuwania gazów procesowych,
- zespół do termicznego przekształcania osadu (piec) wraz z urządzeniami pomocniczymi (m.in.: wymiennik ciepła, dozowniki reagentów, urządzenia kontrolujące, instalacja oczyszczania gazów odlotowych i urządzenie workujące),
- miejsce składowania odpadu (żużel i popiół oraz odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych).

Czas pracy ITPO zgodnie z umową na jej zaprojektowanie i wykonanie miał wynosić 24 h/dziennie, nie mniej niż 7500 h/rok (312,5 dnia w roku), tj. licząc od dnia 15 kwietnia 2010 r. do 31 grudnia 2015 r. powinna ona bezawaryjnie przepracować 42.811,2 h (1783,8 dni w czasie 5 lat i 8,5 miesiąca). Pozostałe dni w roku miały być przeznaczone na konserwację i prace serwisowe.

W okresie od 15 kwietnia 2010 r. do 31 grudnia 2015 r. Instalacja przepracowała 719 dni (40,4% czasu gwarantowanego przez wykonawcę), z czego w stanach awaryjnych 542 dni (76% rzeczywistego czasu pracy). Z wyjaśnień Prezesa Zarządu

⁵ Obowiązki Inżyniera Kontraktu pełniły firmy: konsorcjum firm B-ACT Sp. z o.o. i PUB „INSPEKT” w okresie od 27.07.2005 r. do 04.08.2008 r., a następnie WPUI Sp. z o.o. w okresie od 19.08.2008 r. do 29.12.2015 r.

⁶ Konsorcjum Firm Budimex S.A. (Warszawa Polska) i Cadagua S.A. (Bilbao Hiszpania)

PWiK wynika, że harmonogramy pracy ITPO⁷ wraz z opisem kodów awarii uwzględniające przyczyny przestojów oraz pracę w stanach awaryjnych powstały w Dziale Suszenia i Spalania Osadów z chwilą rozpoczęcia eksploatacji na polecenie dyrektora ds. eksploatacyjnych. Praca przy stanach awaryjnych polegała na dalszej eksploatacji Instalacji po naprawie doraźnej, jednak nie gwarantującej bezawaryjnej pracy, ponieważ brak wymiany na urządzenia wykonane z właściwych materiałów i dostosowane do warunków pracy skutkowało ich dalszymi awariami. Powodowało to w konsekwencji obniżenie wydajności pracy ITPO, a następnie jej zatrzymanie.

W ww. okresie, przestój Instalacji wyniósł łącznie 1368 dni, w tym: 64 dni z powodu niepełnego przeszkolenia obsługi linii spalania, 954 dni z powodu awarii, 350 dni w związku z czynnościami konserwacyjnymi (153 dni konserwacja urządzeń, 124 dni modernizacja sekcji oczyszczania spalin i 73 dni modernizacja stacji odwadniania osadów). Przestój w pracy ITPO z powodu awarii w poszczególnych latach z powyższego okresu wynosił: 145, 167, 146, 231, 186 i 79 dni.

Ustalone
nieprawidłowości

ITPO w okresie pomiędzy jej przejęciem przez zamawiającego, a końcem 2015 r. nie osiągnęła gwarantowanego przez Wykonawcę, jak i wymaganego przez Zamawiającego minimalnego czasu pracy w roku. Główną przyczyną tego stanu rzeczy były awarie instalacji.

[...] ⁸ Kierownik Suszarni i Spalarni Osadów wyjaśnił, że harmonogram pracy ITPO wraz z opisem kodów awarii uwzględniających przyczyny przestojów oraz pracę przy stanach awaryjnych powstał z chwilą jej odbioru na polecenie dyrektora ds. eksploatacyjnych PWiK. Wskazał, że praca przy stanach awaryjnych polegała na doraźnej naprawie umożliwiającej dalszą eksploatację instalacji, niegwarantującej bezawaryjną pracę. Natomiast urządzenia, które uległy awarii, a nie zostały wymienione na nowe (wykonane z właściwych materiałów i dostosowane do warunków pracy), ulegały kolejnym awariom, co powodowało obniżenie wydajności pracy instalacji, a następnie skutkowało koniecznością wyłączenia całej instalacji. Podał też, że awaryjność urządzeń wydłużała przerwy w pracy instalacji związane z długim czasem oczekiwania na obsługę serwisową i na dostawę części i urządzeń sprowadzanych z zagranicy.

[...] ⁹ Główny Mechanik PWiK podał m.in., że nieusunięcie przyczyn stanu awaryjnego mogło skutkować awarią urządzeń i zatrzymaniem Instalacji, a doraźne zabezpieczanie stanów awaryjnych wpływało na obniżenie jej wydajności. Wyjaśnił też, że trudności związane z eksploatacją Instalacji wynikały z dużej awaryjności i nieodpowiedniej jakości wykonanych urządzeń, co skracało zakładany czas pracy. Wskazał również, że mając świadomość przejęcia w przyszłości części napraw i wymiany urządzeń przyglądał się pracom serwisu i stwierdził, że czynności przez nich wykonywane były w sposób powolny, doraźny, pobieżny i mało skuteczny, niejednokrotnie wykazujący się brakiem profesjonalizmu. Podał też, że PWiK wymieniło szereg urządzeń poprawiając ich trwałość i odporność na zużycie.

⁷ W harmonogramie pracy ITPO, opisano ponumerowane od 1 do 51 kody awarii urządzeń i jej elementów, w tym m.in. dotyczących awarii: wygarniacza ślimakowego dozownika DS2, dozownika reagentów DS4, przenośników AC3, AC5, AC1, PS4, AT2, mechanizmów zrzutu popiołu z pieca, pomp, palników, zasuw, wentylatorów, analizatorów i filtrów itp. oraz grupy stanów awaryjnych opisanych literowo od A do R obejmujących od 2 do 8 urządzeń i elementów.

⁸ Wyłączono dane osobowe. Tajemnica ustawowo chroniona na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 2058 ze zm.). Organ, który dokonał wyłączenia – Najwyższa Izba Kontroli.

⁹ Wyłączono dane osobowe. Tajemnica ustawowo chroniona na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 2058 ze zm.). Organ, który dokonał wyłączenia – Najwyższa Izba Kontroli.

Wiesław Pancer Prezes Zarządu wyjaśnił, że czas przerw w eksploatacji ITPO spowodowany awariami, wynikał z procedur kontraktowych, w których Wykonawca zobligowany był do usunięcia awarii. Jednak wydłużone czasy napraw spowodowane były opieszałością, polegającą na długiej zwłoce w dostawie części zamiennych.

(dowód: akta kontroli str. 47-105, 601-610, 641-644)

Opis stanu
faktycznego

1.4. W badanym okresie, Przedsiębiorstwo zgłaszało Wykonawcy ITPO, Inżynierowi Kontraktu i JRP¹⁰ awarie poszczególnych urządzeń oraz szereg uwag do pracy całej Instalacji.

Przy czym, w zestawieniu dołączonym do ekspertyzy¹¹ z czerwca 2013 r. wyszczególniono 52 urządzenia, które w okresie od 15 kwietnia 2010 r. do 4 marca 2013 r. uległy 349 awariom (od 1 do 33 awarii jednego urządzenia). Wykonawca Instalacji w ww. okresie dokonał 347 doraźnych napraw, z czego 28 określono jako naprawy nieskuteczne, a urządzenia nimi objęte (m.in. zbiornik magazynowy osadu odwodnionego S1, przenośniki AC1, AC3, AC5, cyklon, dozownik osadu wysuszonego, dozownik reagentu, wieża wyparna) zostały zakwalifikowane do wymiany.

Od października 2013 r. do marca 2016 r., PWiK w ramach 12 umów na roboty zastępcze dokonał naprawy i modernizacji 21 urządzeń Instalacji oraz wykonał we własnym zakresie (przez Dział Utrzymania Ruchu) 23 naprawy 17 urządzeń. Koszt tych napraw i modernizacji wyniósł łącznie 1.429,0 tys. zł brutto. Z tytułu tych napraw Przedsiębiorstwo uzyskało kwotę 875.235,59 zł pochodzącą z zabezpieczenia należytego wykonania kontraktu (szczegółowy opis w pkt. 1.10. niniejszego wystąpienia).

(dowód: akta kontroli str. 79-105, 156-168, 225-243)

1.5. PWiK było w posiadaniu dziewięciu opracowań dotyczących przyczyn awaryjności i wadliwego działania ITPO, w tym siedmiu sporządzonych na zlecenie PWiK i po jednej na zlecenie Urzędu Miasta Olsztyna oraz Wykonawcy. Wartość wykonanych ekspertyz na zlecenie PWiK wyniosła łącznie 100 tys. zł (brutto).

Opracowania zlecone przez PWiK dotyczyły:

- a. Oceny przyczyn awarii podajników śrubowych AC3, AC5 i AC6 (wykonana w marcu 2011 r.¹²) – z ekspertyzy wynika m.in., że zniszczeniu ulegały: pióra ślimaka, wał ślimaka, płaszcz chłodzący, ścianki koryta. Wskazano w niej też, że zainstalowane przenośniki mają w rzeczywistości inne parametry niż podano w dokumentacji powykonawczej (instrukcji obsługi Instalacji). Różnice te dotyczyły m.in. wymiarów: koryt, wałów, ślimaków, grubości ścian elementów oraz zastosowanego materiału. We wnioskach końcowych ekspertyzy wskazano m.in., że przenośniki te nie nadają się do pracy w istniejących warunkach eksploatacyjnych, tj. nie spełniają swojej funkcji m.in. z uwagi na bardzo niską wytrzymałość i odporność na ścieranie.
- b. Przyczyn awarii przekładni kątowej hydraulicznego wygarniacza EPI'91 zamontowanego w silosie osadu odwodnionego S1 (ekspertyza z sierpnia 2011 r.¹³), tj. uszkodzeń łożysk stożkowych, wykruszeń krawędzi zębów i wyzębień. W ekspertyzie wskazano, że chociaż przekładnia powinna być

¹⁰ Jednostka Realizująca Projekt – jednostka organizacyjna Urzędu Miasta Olsztyna, do której zakresu działania należała realizacja Projektu „Gospodarka wodno-ściekowa w Olsztynie”

¹¹ Ekspertyza techniczna dotycząca wskazania przyczyn awaryjności ITPO oraz oceny prawidłowości zaprojektowania i wykonania suszarni i spalarni osadów w Olsztynie z czerwca 2013 r. wykonanej przez dr hab. inż. Grzegorza W.

¹² Opracowana przez mgr inż. Wojciecha Kesslinga „Wyceny, Consulting, Projektowanie Maszyn, Urządzeń, Przedsiębiorstw oraz UW-M w Olsztynie Wydział Nauk technicznych Laboratorium Badań Materiałowych.

¹³ Opracowany przez Laboratorium Badań Materiałowych Katedry Technologii Materiałów i Maszyn UW-M w Olsztynie.

smarowana w sposób ciągły to jej budowa uniemożliwiała takie smarowanie. Stwierdzono również, że przekładnia nie została poprawnie dobrana do istniejących w silosie warunków pracy, tj. do transportu osadów pościekowych agresywnych pod względem chemicznym, a silos¹⁴ wraz z wyposażeniem przeznaczony był do zbierania produktów nieagresywnych chemicznie np.: otręby, trociny, mąka, soja.

- c. Możliwości uzyskania założonej w projekcie wydajności pieca (ekspertyza z sierpnia 2015 r.¹⁵) – wskazano w niej m.in., że konstrukcja pieca należy do grupy rozwiązań stosowanych w instalacjach o mniejszej wydajności, a jego ograniczenia eksploatacyjne wynikają ze zbyt dużej kaloryczności paliwa oraz zbyt małej objętości komory dopalającej. Wyszczególniono trzy zespoły działań dla osiągnięcia zakładanego efektu ekologicznego¹⁶, z których każdy kolejny wiązał się z koniecznością poniesienia większych nakładów wynoszących od 170,0 tys. zł do 13,0 mln euro.
- d. Zapotrzebowania powietrza dla hali ITPO (ekspertyza z marca 2015 r.¹⁷), w której stwierdzono m.in., że w okresie grzewczym, z uwagi na gromadzenie się gorącego powietrza pod dachem spalarni, należy przewidzieć wentylację grawitacyjną w części dachowej np. poprzez zastosowanie wywietrzników z przepustnicą regulującą otwieranie, sterowana czujką temperaturową.
- e. Badania przyczyn nieszczelności sieci sprężonego powietrza w spalarni odpadów oraz wydajności sprężarki Ceccato CSA 15 (analiza z lipca 2014 r.¹⁸) w jego wyniku stwierdzono, że zamontowana sprężarka jest nieprawidłowo dobrana do zapotrzebowania Instalacji. Zalecono zakup uzupełniającego kompresora z przemiennikiem częstotliwości.
- f. Modernizacji sposobu dozowania reagenta w instalacji do redukcji emisji spalin (ekspertyza z kwietnia 2015 r.¹⁹) gdzie wskazano, że zarówno konstrukcja istniejącego reaktora i sposób podawania reagenta do strumienia spalin jest niewłaściwy.
- g. Oceny zastosowanych rozwiązań technologicznych (pismo z 27 marca 2015 r.²⁰) w piśmie tym stwierdzono m.in., że zaproponowane rozwiązanie techniczne Instalacji były w czasie projektowania ITPO jednymi z najlepszych, a 8 lat badań naukowych i eksploatacji zweryfikowały zastosowane rozwiązania techniczne. Podano też, że wąskim gardłem w zapewnieniu właściwej wydajności Instalacji był, w znacznym stopniu wyeksploatowany i wymagający remontu oraz modernizacji, piec.

PWiK otrzymał też z Urzędu Miasta dwie ekspertyzy na podstawie których opracował program naprawczy. Dotyczyły one:

- Wskazania przyczyn awaryjności ITPO oraz oceny prawidłowości zaprojektowania i wykonania suszarni i spalarni osadów (z czerwca 2013 r., opracowana na zlecenie Urzędu²¹) gdzie wskazano m.in., że spora część z 349

¹⁴ Silos S1 w okresie od kwietnia 2010 r. do marca 2013 r. był 33-krotnie naprawiany, w tym m.in. 3-krotnie wymieniano wybierak, wielokrotnie dokonywano naprawy zasuwy HV01.

¹⁵ Opracowane przez dr inż. W [...] i dr inż. M [...] - Wyłączono dane osobowe. Tajemnica ustawowo chroniona na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 2058 ze zm.). Organ, który dokonał wyłączenia – Najwyższa Izba Kontroli.

¹⁶ zakładaną ilość osadu do spalania określono na 10,5 tys. ton rocznie

¹⁷ „Instal Projekt” Biuro Usług projektowych i Realizacji Inwestycji Sp. z o.o. w Olsztynie (ul. Żołnierska 6/7, kod 10-557)

¹⁸ ALUP Kompressoren, Al. Krakowska 26 Janki/Warszawy, 05-090 Raszyn.

¹⁹ BIBUS MENOS ul. Spadochroniarzy 18, 80-298 Gdańsk.

²⁰ BISTYP-TECH Sp. z o.o. w Warszawie, ul. Sulejowska 60A.

²¹ Opracowana przez dr hab. inż. G [...] pt. „Ekspertyza techniczna dotycząca wskazania przyczyn awaryjności ITPO oraz oceny prawidłowości zaprojektowania i wykonania suszarni i spalarni osadów w Olsztynie” - Wyłączono dane osobowe.

awarii, którym uległy 52 urządzenia, ewidentnie wynikała z błędów projektowych i wykonawczych (np. zastosowano niewłaściwy materiał, brak zabezpieczeń przed niskimi temperaturami), zaś część wynikała z przyczyn eksploatacyjnych. Wskazano też, że wątpliwości budzi sposób funkcjonowania pieca instalacji. W ekspertyzie wyszczególniono sześć działań, które należy wykonać, aby Instalacja spełniała wymagania Zamawiającego, a które polegały na: wymianie skorodowanych i uszkodzonych przenośników, zainstalowaniu systemu ciągłej kontroli masy osadów podawanych do instalacji, regulacji podziału strumienia powietrza doprowadzanego do pieca, sprawdzeniu i uszczelnieniu węzła spalania i oczyszczania spalin.

- Oceny obiektu Instalacji (sporządzona w okresie lipiec - sierpień 2013 r. na zlecenie Wykonawcy²²), w której podano m.in., że założenia projektowe procesu technologicznego były słuszne i możliwe do realizacji. Natomiast dokonywane doraźne próby naprawiania uszkodzeń bez analizy przyczyn np. spawanie skorodowanych ścianek podajników nie zapewniało dalszych właściwych warunków eksploatacyjnych.

Ponadto, PWiK dysponował rozstrzygnięciem komisji rozjemczej („Biuro Inżyniera Konsultanta T.L.” z Warszawy) powołanej na podstawie umowy na zaprojektowanie i wybudowanie ITPO. W orzeczeniu tej komisji z dnia 10 czerwca 2014 r. wskazano m.in., że awarie i wady tej Instalacji były spowodowane w przeważającej mierze przez nieodpowiednie zaprojektowanie i wykonanie Instalacji. Z orzeczenia wynikało, że ryzyko występujących awarii i usterek w 80% obciąża Wykonawcę, a w 20% Użytkownika (PWiK).

PWiK nieskutecznie interweniował u Inżyniera Kontraktu i JRP w celu wyegzekwowania od Wykonawcy (bezpośrednio po uzyskaniu ww. opracowań, w których wskazano szereg nieprawidłowości) wymiany awaryjnych urządzeń, niezgodnych z dokumentacją powykonawczą na urządzenia o parametrach projektowych mimo, iż brak działania ze strony Wykonawcy w tym zakresie mógł być przyczyną odstąpienia od zamówienia.

Prezes Zarządu w tej sprawie wyjaśnił m.in., że PWiK wykrywając podczas eksploatacji ITPO, nieprawidłowości w pracy urządzeń kierował liczne pisma do ww. instytucji oraz przekazywał wszystkie opracowane ekspertyzy. Wskazał również, że po wydaniu decyzji Komisji Rozjemczej, kierowano pisma do tych jednostek o wadliwości urządzeń.

(dowód: akta kontroli str. 106-224, 614-621)

Opis stanu
faktycznego

1.6. PWiK jeszcze na etapie budowy ITPO oraz montażu urządzeń suszarni i spalarni osadów zatrudnił w 2008 i 2009 r. dziewięciu wykwalifikowanych pracowników²³, w tym ośmiu na stanowiskach maszynisty suszarni i spalarni osadu oraz Kierownika Działu. Do 2011 r., z wyjątkiem Kierownika, pracownicy ci nie posiadali „Kart czynności” określających ich zakresy obowiązków i uprawnień. W dniach 19 – 30 marca 2010 r. ww. pracownicy przeszli dziewięciodniowe szkolenie teoretyczne i praktyczne (odpowiednio dwa i siedem dni) w zakresie obsługi ITPO przeprowadzone przez firmę VOMM, która dostarczyła technologie

Tajemnica ustawowo chroniona na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 2058 ze zm.). Organ, który dokonał wyłączenia – Najwyższa Izba Kontroli.

²² Wykonana przez prof. dr. hab. inż. J [...] pt. Ekspertyza techniczna oceny obiektu STUOŚ (Stacja Termicznej Utylizacji Osadów Ściekowych) na terenie Oczyszczalni Ścieków ŁYNA OLSZTYN" - Wyłączono dane osobowe. Tajemnica ustawowo chroniona na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r. poz. 2058 ze zm.). Organ, który dokonał wyłączenia – Najwyższa Izba Kontroli.

²³ Ośmiu pracowników w 2008 r. i jednego w 2009 r., których pięciu posiadało wykształcenie wyższe i czterech średnie techniczne w zakresie mechaniki, elektroniki i elektromechaniki, automatyki i informatyki.

i zamontowała urządzenia wchodzące w skład Instalacji. Przedmiotem szkolenia było m.in. działanie urządzeń, ich konserwacja, zasady bezpieczeństwa i ryzyka występujące przy pracy instalacji, nastawianie jej parametrów, proces produkcyjny, w tym odczytywanie wykresów oraz ćwiczenia w uruchamianiu instalacji.

Prezes Zarządu PWiK w piśmie z dnia 1 kwietnia 2010 r. skierowanym do Inżyniera Kontraktu (do wiadomości JRP) wskazał, że szkolenie załogi w zakresie obsługi instalacji suszenia i spalania osadów nie może być uznane za pełne. W piśmie tym podał, że linia spalania została omówiona w sposób teoretyczny, a jej działanie zostało zademonstrowane jednorazowo, natomiast pracownicy PWiK nie wykonali samodzielnie czynności związanych z obsługą. W dniach 1–13 lipca 2010 r. pracownicy PWiK uczestniczyli w dodatkowym szkoleniu praktycznym z obsługi linii spalania. Ponadto, w marcu 2012 r., przedstawiciel firmy VOMM w ramach umowy na asystę techniczną, zawartej 29 kwietnia 2011 r., przeprowadził teoretyczne i praktyczne szkolenie z obsługi linii suszenia i spalania dla siedmiu pracowników PWiK.

Ustalone
nieprawidłowości

Przedsiębiorstwo po przejęciu ITPO do eksploatacji nie uruchomiło jej przez 64 dni z powodu braku przeszkolenia zatrudnionych pracowników w zakresie obsługi linii spalania. Wprawdzie zakwestionowano jakość pierwszego szkolenia świadczonego w ramach umowy na zaprojektowanie i wybudowanie ITPO, a realizowanego przez pracowników firmy VOMM, to nieefektywnie wykorzystano czas pracowników od momentu ich zatrudnienia (w latach 2008-2009) nie monitorując i nie oceniając postępów ich szkolenia na bieżąco, ponosząc przy tym koszty ich wynagrodzeń. Kolejne szkolenie, przeprowadzone przez Wykonawcę ITPO na etapie rozruchu Instalacji ograniczało się (w aspekcie praktycznym) do wykonywania przez pracowników PWiK jedynie prostych prac pomocniczych. Skutkiem tego nie został osiągnięty podstawowy cel tych szkoleń, czyli zapewnienie zdolności do samodzielnej obsługi i konserwacji Instalacji.

Prezes Zarządu PWiK wyjaśnił, że od momentu zatrudnienia, pracownikom suszarni i spalarni powierzono zadania polegające na zapoznaniu się z dokumentacją techniczną, sposobem działania poszczególnych urządzeń oraz technologią suszenia i spalania osadów. Ponadto pracownicy zapoznawali się z technologią instalacji podczas montażu i uruchomień próbnych urządzeń oraz rozruchowych.

Kierownik suszarni i spalarni wyjaśnił, że przed uruchomieniem ITPO wnikliwie zapoznawał się z dokumentacją techniczno-ruchową, procesem technologicznym instalacji, parametrami urządzeń ITPO oraz z zasadami jej działania i technologią. Był obserwatorem montażu urządzeń oraz ich „uruchomień próbnych” prowadzonych przez Wykonawcę. Firma VOMM, w trakcie montażu urządzeń, informowała o ich parametrach oraz zasadach działania. Wskazał też, że mimo to prowadzenie instalacji po odbiorze wymagało asysty technicznej ze względu na dużą złożoność instalacji oraz zachodzących tam procesów technologicznych.

Z wyjaśnień odebranych od czterech pracowników suszarni i spalarni, którzy zostali zatrudnieni jeszcze przed jej odbiorem w kwietniu 2010 r. wynikało m.in., że: na etapie budowy ITPO zapoznawali się z technologią prowadzenia procesu suszenia i spalania osadów, dokumentacją techniczną, budową montowanych instalacji i urządzeń oraz z teoretyczną obsługą ITPO. Wskazali też, że po przeprowadzonych szkoleniach przez Firmę VOMM w zakresie obsługi ITPO nie byli w stanie samodzielnie jej obsługiwać, a Instalacja ta jest skomplikowana i trudno było po kilkudniowym szkoleniu samodzielnie ją obsługiwać. Na etapie budowy ITPO nie współpracowali z pracownikami firmy VOMM, natomiast na etapie eksploatacji rozruchowej Instalacji pomagali Włochom np. przy konserwacji, czyszczeniu instalacji, wywozie big bagów, podwieszaniu reagentów, uzupełnianiu stanu

mocznika, nastawach parametrów. Podali też, że przy asyście technicznej w ramach zawartych przez PWiK umów, wspólnie z pracownikami VOMM usuwali wszystkie awarie, jakie wystąpiły w pracy ITPO i dokonywali naprawy poszczególnych urządzeń. Trwało to do końca asysty technicznej, tj. do czerwca 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 244-273, 614-616)

Opis stanu
faktycznego

1.7. W ofercie Wykonawcy firma VOMM została wskazana jako dostawca technologii suszenia i spalania osadu oraz występowała w projekcie budowlanym i wykonawczym (przedstawionym do zatwierdzenia w trakcie realizacji kontraktu), a także brała udział w montażu dostarczonych przez siebie urządzeń. Ponadto, przeprowadziła szkolenia pracowników PWiK. Wykonawca w piśmie z dnia 27 lipca 2010 r. stwierdził, że ww. firma była gwarantem Instalacji, a naprawy gwarancyjne oraz przeglądy serwisowe (wykraczające poza normalną obsługę konserwacyjną) powinny być jej zlecane, za wyjątkiem systemu analizy ciągłej gazów odlotowych.

PWiK w dniu 29 kwietnia 2011 r. za wiedzą Wykonawcy, zawarł z Firmą VOMM umowę usługi asysty technicznej. Jej przedmiotem było podejmowanie wszelkich niezbędnych czynności zapewniających ciągłość pracy urządzeń suszarni i spalarni oraz rozwiązywanie problemów związanych z bieżącą eksploatacją obiektu, w tym natychmiastowe i skuteczne podejmowanie działań w przypadku awarii, poprzez bezpośredni kontakt z obsługą techniczną producenta urządzeń i diagnozowanie przyczyn awarii oraz podejmowanie skutecznych środków pozwalających na naprawę urządzenia i przywrócenie jego funkcjonalności. W umowie ustalono, że miesięczne wynagrodzenie z tytułu jej realizacji przez trzech pracowników wynosi 32,0 tys. euro, a dodatkowe wynagrodzenie za dostępność pracowników w soboty, niedziele i święta to 80,0 euro brutto za wezwanie na interwencję i 50,0 euro brutto za roboczogodzinę. Umowę zawarto pierwotnie na okres sześciu miesięcy, tj. od 4 maja 2011 r. do 4 listopada 2011 r. Aneksem podpisanym również 29 kwietnia 2011 r. wydłużono okres obowiązywania umowy do 4 maja 2012 r. oraz przekazano do nieodpłatnej dyspozycji zleceniobiorcy dwa samochody (koszty ich eksploatacji pokrywał PWiK²⁴). Kolejnym porozumieniem z dnia 5 maja 2012 r. przedłużono umowę do 4 listopada 2012 r.

Odnosnie przyczyn zmiany pierwotnych warunków umowy Prezes Zarządu wyjaśnił, że zmiana dotycząca czasu trwania asysty i przejęcia przez PWiK kosztów transportu, był warunkiem podpisania umowy. Natomiast w zakresie przedłużenia czasu trwania asysty wyjaśnił, że powodem była konieczność kontynuowania wcześniej zawartej umowy z przyczyn, które nie ustały i nie uległy zmianie, w tym dużej awaryjność Instalacji, zapewnienie ciągłości pracy obiektu oraz braku możliwości Użytkownika w dokonywaniu zmian w nastawach procesu technologicznego, które mógł dokonywać tylko właściciel oprogramowania, tj. firma VOMM.

Prezes Zarządu wyjaśnił, że Spółka informowała Urząd Miasta o potrzebie uzyskania pełnego dostępu do oprogramowania niezbędnego do funkcjonowania ITPO, w wyniku czego uzyskano odpowiedzi od Inżyniera Kontraktu oraz Wykonawcy nie odnoszące się do kodów źródłowych. Natomiast firma VOMM odmówiła udostępnienia źródłowych kodów oprogramowania.

Zdaniem NIK, obowiązki wykonawcy w zakresie nastawów Instalacji nie powinny obciążać jej użytkownika.

²⁴ W pierwotnej treści umowy ustalono, że zleceniobiorca ponosi wszelkie koszty związane z oddelegowaniem personelu do wykonania umowy, w tym środki ochrony indywidualnej oraz transport

W dniu 4 grudnia 2012 r. z ww. Firmą, tj. 30 dni po wygaśnięciu powyższej umowy, zawarto kolejną umowę asysty technicznej, której przedmiotem było udzielanie pomocy personelowi PWiK we wszystkich niezbędnych czynnościach mających na celu zapewnienie ciągłości pracy urządzeń suszarni i spalarni oraz rozwiązywanie problemów związanych z bieżącą eksploatacją obiektu. W umowie ustalono, że miesięczne wynagrodzenie VOMM wynosi 12,0 tys. euro (jeden pracownik) oraz wynagrodzenie za dostępność pracowników w soboty, niedziele i święta oraz ustalonymi godzinami (w wysokości takiej jak w umowie z 29 kwietnia 2011 r.). Umowę zawarto na okres sześciu miesięcy, tj. do 4 czerwca 2013 r. PWiK zobowiązał się m.in. do zapewnienia usługodawcy samochodu do przemieszczania się jego pracownika.

Wynagrodzenie wypłacone z tytułu obu umów wyniosło 685.935,0 euro (2.884.790,04 zł), w tym 611,330,0 euro (2.574.068,72 zł) w ramach pierwszej umowy i 74.605,0 euro (310.721,32 zł) w ramach drugiej.

PWiK poniósł też koszty wynajmu samochodów w łącznej kwocie 78 474 zł brutto (63.800,0 zł netto).

Wynagrodzenie z tytułu powyższych umów wypłacono firmie VOMM w całości pomimo tego, że przez 739 dni trwania asysty technicznej, Instalacja pracowała zaledwie 385 dni (52% czasu asysty), w tym 117 dni bezawaryjnie i 268 dni w stanach awaryjnych. ITPO przez 354 dni była wyłączona, z czego przez 261 dni z powodu awarii, a 93 dni ze względu na konserwację.

Prezes Zarządu wyjaśnił, że wynagrodzenie firmie VOMM zostało wypłacone zgodnie z warunkami umowy, gdyż asystą były objęte również sytuacje awaryjne i postoje, w czasie których wykonywane były prace konserwacyjne.

W raportach z realizacji umowy na asystę techniczną sporządzanych przez VOMM i w raportach dziennych z pracy ITPO sporządzanych przez pracowników PWiK wynika m.in., że pracownicy VOMM w trakcie pełnienia asysty technicznej dokonywali napraw i wymiany urządzeń instalacji, tj. m.in.: bloku cylindrów, komory obrotowej, rolek, łożysk, tłoków, reduktorów, mikroprzełączników, zaworów, silników, przekładni, pomp, ślimaków i pokryw przenośników, drzwiczek, rusztów i palników.

Ustalone
nieprawidłowości

- 1) Działaniem nieprawidłowym, obarczonym dużym ryzykiem niegospodarności było zawarcie przez PWiK umów na asystę techniczną z dostawcą technologii i wytwórcą urządzeń ITPO dla zapewnienia ciągłości jej pracy, która w istocie obejmowała niezwłoczne usuwanie zaistniałych awarii oraz naprawę urządzeń - w okresie zgłaszania wad Wykonawcy ITPO. Zgodnie z umową na zaprojektowanie i wybudowania Instalacji Wykonawca był zobowiązany do nieodpłatnego usuwania tych wad i dokonywania napraw. Koszty poniesione przez PWiK na asystę techniczną w kwocie 2.963.264,04 zł ogółem, pokrywały również koszty robocizny serwisu gwarancyjnego wykonywanego przez VOMM, a które powinny być ponoszone przez Wykonawcę.
- 2) Z pominięciem przepisów ustawy PZP, PWiK zawarł umowy asysty technicznej z firmą VOMM, mimo iż wartość zamówienia przekraczała próg określony w ustawie (art. 133 ust. 1), a podstawowymi trybami udzielania zamówień sektorowych są tryby konkurencyjne (art. 134 ust 1).
- 3) W zawartych umowach na asystę nie zabezpieczono interesów PWiK bowiem, umowy te nie zawierały mechanizmów uzależniających wypłatę pełnego wynagrodzenia od efektów świadczonej usługi (za wyjątkiem braku wykonania umowy przez okres przekraczający trzy dni). Natomiast w umowach tych zwolniono VOMM z odpowiedzialności za należyte wykonanie przedmiotu umowy w przypadku gdy instalacja będzie zasilana osadem, którego parametry

nie odpowiadają ustaleniom umownym zawartym pomiędzy firmą VOMM a Wykonawcą ITPO, chociaż umowa ta nie dotyczy Wykonawcy.

Prezes Zarządu PWiK w sprawie zawarcia umów na asystę techniczną wyjaśnił m.in., że: decyzję o zawarciu umowy podjął jednoosobowo, zgodnie z zasadą reprezentacji PWiK i bez formalnego wniosku o udzielenie zamówienia. Potrzeba zawarcia takiej umowy była przedstawiona Radzie Nadzorczej i Zgromadzeniu Wspólników. Usuwanie awarii w warunkach okresu zgłaszania wad, wymagało specjalistycznej asysty technicznej, a Wykonawca ITPO w razie zgłaszania potrzeby napraw gwarancyjnych każdorazowo zwlekał z wykonaniem tych napraw serwisowych, a także odmawiał ich wykonania powołując się na brak uprawnień wynikających z gwarancji. Zawarcie w umowach asysty technicznej zapisów o naprawach dotyczyło wyłącznie sytuacji nie objętych gwarancją, a PWiK w czasie trwania asysty technicznej nie zlecał firmie VOMM dokonywał jedynie drobnych zakupów urządzeń nie objętych gwarancją. Ponadto, z wyjaśnień tych wynika, że powodem zawarcia umów asysty technicznej była też awaryjność urządzeń i długotrwałe oczekiwanie na przyjazd ekip serwisowych z Włoch oraz ograniczenie ryzyka uprawnień z tytułu gwarancji.

W sprawie pominięcia przepisów ustawy PZP przy zawieraniu umów asysty technicznej Prezes PWiK wyjaśnił, że umowę zawarto z firmą VOMM, gdyż była ona autorem technologii i była w posiadaniu kody dostępów do urządzeń i automatyki. Wskazał też, że ITPO była na gwarancji i „jakakolwiek ingerencja w naprawę urządzeń innej firmy niż Wykonawca i Dostawca stwarzałaby ryzyko utraty gwarancji”. W sprawie oprogramowania wyjaśnił, że „PWiK ma możliwości dokonywania nastaw procesu technologicznego zgodnie z instrukcjami, nie ma natomiast możliwości zmian programowych w systemie sterowania, gdyż wymaga to wykupienia licencji”.

Mając na względzie powyższe wyjaśnienia, należy podkreślić, że nie przeczą one temu, iż zawarcie umów asysty technicznej doprowadziło w istocie do pokrywania kosztów napraw i serwisowania ITPO w okresie zgłaszania wad (gwarancji) przez jej użytkownika. Przy czym, to Wykonawca Instalacji był, na podstawie umowy z Zamawiającym (patrz: klauzula 11.1 i 11.2 „Warunków Kontraktowych dla Projektowania i Budowy dla urządzeń technicznych i mechanicznych oraz robót inżynierskich i budowlanych projektowanych przez wykonawcę”- Warunki ogólne), zobowiązany do podjęcia na własny koszt i ryzyko wszelkich robót wymaganych dla naprawy wad i uszkodzeń w okresie zgłaszania wad (gwarancji). Z przytoczonego w wyjaśnieniach Pana Prezesa zapisu umownego dotyczącego serwisowania Instalacji wynika również, że to Wykonawca ITPO odpowiada za jego zapewnienie i pokrywanie jego kosztów w okresie zgłaszania wad. W ramach asysty technicznej dokonywano jednak napraw i wymiany istotnych urządzeń wchodzących w skład Instalacji, w tym m.in.: silników, przekładni, pomp, ślimaków i pokryw przenośników, rusztów i palników.

W sprawie niewystarczającego zabezpieczenia w umowach asysty technicznej interesów PWiK w zakresie dbałości o jakość usług, Prezes Zarządu wyjaśnił, że przyjęte w umowie rozwiązanie polegające na płatności wynagrodzenia miesięcznie z dołu umożliwiało rozliczenie prawidłowości wykonanych robót, bez konieczności wprowadzania dodatkowych restrykcji.

(dowód: akta kontroli str. 274-365, 594-600, 611-639, 673-675, 686-692)

Opis stanu
faktycznego

1.8. PWiK w sierpniu 2013 r. przesłał JRP wykaz 28 urządzeń będących w stanie awaryjnym i wymagających napraw wraz z orientacyjnymi kosztami tych napraw, tj. 2.630,0 tys. zł. Następnie w styczniu 2015 r. przekazał JRP Program Naprawczy

ITPO obejmujący łącznie 24 urządzenia wymagające usunięcia wad i usterek. W programie tym wskazano m.in., że wady i usterki trzech urządzeń usunięto w grudniu 2014 r. za łączną kwotę 165,0 tys. zł, a naprawy pozostałych 18 urządzeń (o szacunkowej wartości 1.352,0 tys. zł) zostaną dokonane w okresie od kwietnia do grudnia 2015 r. Zaznaczono również, że przewiduje się zlecenie opracowania trzech ekspertyz za kwotę 30,0 tys. zł. W czerwcu i grudniu 2015 r. PWiK przesłał JRP informację z realizacji powyższego Programu. W informacji z 18 grudnia 2015 r. wskazano, że w ramach wykonawstwa zastępczego dokonano napraw 16 urządzeń²⁵, jedno urządzenie naprawiono częściowo²⁶, a dwa urządzenia uzyskały lepsze parametry po wstawieniu nowej sprężarki. Nie naprawiono pięciu urządzeń, tj. pieca do spalania osadów, centrali wentylacyjnej, suszarki osadu, cyklonu oraz systemu sterowania automatyką (zaplanowane do wykonania w 2016 r.).

Prezes PWiK wyjaśnił, że w latach 2015-2016 (do czerwca) wykonano najpilniejsze pozycje Programu Naprawczego zaakceptowanego przez Inżyniera Kontraktu.

(dowód: akta kontroli str. 366-397, 622-639)

1.9. PWiK przekazywał Zamawiającemu dokumentację niezbędną do zgłoszenia pięciu roszczeń wobec konsorcjum firm Budimex S.A. i Cadagua S.A. (Wykonawca ITPO) w celu wyegzekwowania należności Gminy Olsztyn z tytułu kosztów poniesionych m.in. w związku z przestojem instalacji, zużyciem środków eksploatacyjnych przekraczającym ilości gwarantowane w kontrakcie i kosztami napraw zastępczych. Dokumentacja ta obejmowała m.in. faktury za zakupione urządzenia i wykonane naprawy oraz wyliczenia kosztów przestojów ITPO związanych z awariami.

- Największa kwota roszczeń dotyczyła kosztów przestojów ITPO. Na podstawie wyliczeń dokonanych przez zespół powołany w PWiK, Zamawiający zgłosił (w kwietniu 2016 r.) roszczenie ostateczne z tego tytułu na kwotę 5.481.144,80 zł. Podstawą tych wyliczeń był iloczyn dób przestoju i kosztów przestoju dobowego obejmujących płace bezpośrednie, koszty pośrednie, amortyzację oraz ubezpieczenie majątku. Ponadto, w kwietniu 2016 r. Zamawiający zgłosił korektę (zwiększenie) roszczenia w zakresie kosztów asysty technicznej realizowanej w latach 2011 – 2013 przez firmę VOMM na kwotę 2.884.790,04 zł. Kwota ta wynikała z faktycznego rozliczenia umowy asysty przez Użytkownika. Po tej korekcie Zamawiający w dniu 19 kwietnia 2016 r. wystosował notę obciążeniową na kwotę 8.365.934,84 zł łącznie.
- Zgłoszone roszczenia obejmowały też kary umowne z tytułu przekroczenia zużycia środków eksploatacyjnych ponad poziom gwarantowany przez Wykonawcę. Kary te obejmowały pięcioletni okres gwarantowanych kosztów eksploatacyjnych, a ich wysokość (po dokonaniu korekt) wynosiła 5.804.895,20 zł. W dokumencie obejmującym to roszczenie zawarto również zgłoszenie z tytułu konieczności doprowadzenia Instalacji do pełnej sprawności, tak aby pracowała co najmniej 7.500 godzin w roku przez 24 godziny na dobę. Przy czym, z uwagi na ciągły wzrost tego roszczenia nie dokonano, do zakończenia kontroli NIK, wyliczenia kosztów poniesionych z tego tytułu.
- Zgłoszono też trzy roszczenia z tytułu napraw zastępczych ITPO, przy czym zostały one zaspokojone w kwocie 875.235,59 zł ze środków należytego

²⁵ Zasuwa HV01 pod silosem S1, zasuwę między komorą dopalania i zrzutu popiołu, przenośniki zgrzeblowe typu łańcuchowego AT2 i AC7, przenośnik śrubowy AC3, system analizy tlenu węgla, przekładnia stożkowa, przekładni wygarniaka w silosie S1.

²⁶ Wymieniono przekładnię w silosie osadu odwodnionego, a przygotowanie koncepcji i wykonanie rozwiązania technicznego podawania osadu z tego silosu zaplanowano na 2016 r.

zabezpieczenia wykonania umowy. Obejmowały one m.in. wymianę przenośnika AT2 i AC7, izolację termiczną urządzeń, naprawę podajnika AC1, dozownika DS2, paska klinowego PLT1 i zasuwy zrzutu popiołów z komory spalania oraz usunięcie awarii zasuwy ceramicznej między komorami dopalania i spalania. Kwota z zabezpieczenia należytego wykonania kontraktu nie pokryła wszystkich kosztów wykonanych napraw, w związku z tym PWiK ze środków własnych wydatkował łącznie 131.870,88 zł. Do 20 maja 2016 r. kwota ta nie została wpłacona.

Planowana do wydatkowania kwota 691.440 zł na modernizację pieca ITPO zostanie ujęta w ostatecznym roszczeniu wobec Wykonawcy (możliwość dochodzenia takich roszczeń wynikała z zapisów w Świadectwie Wykonania Kontraktu z 29 grudnia 2015 r.).

(dowód: akta kontroli str. 398-418)

1.10. W związku z eksploatacją ITPO, PWiK poniósł dodatkowe koszty związane z budową obiektów towarzyszących, tj. 1.231,4 tys. zł (brutto) za wykonanie projektu (czerwiec 2010 r.) i wybudowanie dodatkowej wiaty na odpady z ITPO (grudzień 2011 r.) oraz 706,0 tys. zł (brutto) za projekt (grudzień 2010 r.) i budowę magazynu do składowania reagentów i części eksploatacyjnych spalarni odpadów (kwiecień 2014 r.). Budowa wiaty i magazynu zostały dofinansowane ze środków UE w ramach projektu „Uporządkowanie gospodarki ściekowej w Olsztynie” w łącznej wysokości 913,4 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 230-232)

1.11. W trakcie kontroli NIK zbadano prawidłowość przeprowadzenia przez Przedsiębiorstwo dwóch przetargów nieograniczonych na wymianę wadliwych urządzeń technologicznych zainstalowanych w ITPO, a wszczętych w dniach 14 sierpnia 2014 r. i 17 marca 2015 r. Przedmiotem tych zamówień była - odpowiednio - wymiana przenośników łańcuchowych przeznaczonych do wygaszania i odtransportowania popiołów i żużlu z pieca, a także wymiana przenośnika śrubowego AC3. Przedmiotowe zamówienia przeprowadzono w trybie przetargu nieograniczonego oraz w oparciu o procedurę wynikającą z Regulaminu Udzielania Zamówień stanowiącego załącznik do uchwały Nr 8/07 Zarządu PWiK z dnia 23 kwietnia 2007 r. Stwierdzono, że złożone oferty były zgodne z wymogami SIWZ, a wybrano oferty z najniższą ceną (cena była jedynym kryterium oceny ofert), tj. 116.000,00 zł brutto w przypadku zamówienia na ww. przenośniki łańcuchowe oraz 132.040,50 zł na przenośnik śrubowy. Wynagrodzenie określone w umowach z wyłonionymi wykonawcami było zgodne z treścią ich ofert.

(dowód: akta kontroli str. 419-481)

1.12. Badaniem NIK objęto również udzielenie dwóch zamówień publicznych w trybie z wolnej ręki, których przedmiotem było zaprojektowanie i montaż urządzeń technologicznych do redukcji emisji spalin w ITPO.

W dniu 4 maja 2015 r. Kierownik ITPO zawnioskował o wybór wykonawcy tego zadania w trybie z wolnej ręki i wskazał na spółkę BIBUS MENOS. Firma ta opracowała ekspertyzę techniczną, w której określiła sposób wykonania modernizacji instalacji do redukcji emisji spalin wraz z wykazem głównych urządzeń do zainstalowania i ich wyceną. Jako podstawę prawną zastosowania ww. trybu wskazano § 51 ust. 2 Regulaminu Udzielania Zamówień, tj. konieczność podjęcia natychmiastowego działania z powodu jej wadliwej pracy i częstych awarii dozowania reagenta i zaworów śluzowych. W umowie z powyższą spółką zawartej w dniu 2 czerwca 2015 r. ustalono, że termin wykonania usługi to 16 czerwca 2015 r., a wynagrodzenie wynosi 338.865 zł brutto. Próby rozruchowe wykonane po odbiorze przedmiotu zamówienia wykazały 20-krotne przekroczenie dopuszczalnej

normy emisji dwutlenku siarki oraz zachwianie pozostałych parametrów urządzeń Instalacji, co uniemożliwiało dalszą jej pracę. PWiK w dniu 9 listopada 2015 r. rozwiązał z BIBUS MENOS umowę i zobowiązał spółkę do zwrotu pobranego wynagrodzenia. Wykonawca w dniu 24 listopada 2015 r. zwrócił (na konto PWiK) kwotę 321.927,75 zł, przy czym PWiK na poczet zobowiązania umownego zaliczył kwotę 16.943,25 zł z tytułu wniesionego przez wykonawcę zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Ponadto, wykonawca zwrócił PWiK koszty zdemontowania zainstalowanych przez siebie urządzeń, tj. 73.800 zł.

W związku z koniecznością ponownej naprawy urządzeń do redukcji emisji spalin PWiK, w trybie z wolnej ręki, zlecił 21 września 2015 r. firmie Qenergy przywrócenie poprzedniego układu dozowania reagentów oraz wykonanie nowego kanału podawania sorbentu i układu jego ważenia za wynagrodzeniem 196.800 zł brutto. Firma ta brała udział w przetargu na wykonanie ekspertyzy instalacji do redukcji spalin w ITPO. PWiK w dniu 12 lutego 2016 r. odebrał prace uznając, że odtworzona instalacja działa prawidłowo i osiąga założone parametry.

Ustalone
nieprawidłowości

Zastosowanie trybu z wolnej ręki przy wyborze wykonawcy na zaprojektowanie i montaż urządzeń technologicznych do redukcji emisji spalin było nieuzasadnione, ponieważ w rzeczywistości nie zaszły przesłanki do udzielenia zamówienia tylko jednemu wykonawcy. Jak wynikało z wniosku o udzielenie zamówienia Spółka BIBUS MENOS została wybrana nie dlatego, że jako jedyna była w stanie pilnie zrealizować to zamówienie, lecz dlatego, że była autorką ekspertyzy mającej na celu wskazać sposób rozwiązania problemów z układem redukcji emisji spalin. Jednak postępowanie na opracowanie ekspertyzy, w przeciwieństwie do omawianego, zostało przeprowadzone w trybie konkurencyjnym, a co więcej PWiK po niepowodzeniu modernizacji zwrócił się o dokonanie naprawy do konkurenta BIBUS MENOS w przetargu na wykonanie ekspertyzy. Argument o pilnej potrzebie wykonania zamówienia jest nietrafiony, zwłaszcza jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że kolejne postępowanie o udzielenie zamówienia na prace modernizacyjne zakończyło się ponad dwa miesiące po dacie realizacji umowy przez BIBUS MENOS, a ostateczne zakończenie tych prac nastąpiło niemal osiem miesięcy po tej dacie. Ponadto, Przedsiębiorstwo jeszcze przed udzieleniem BIBUS MENOS zamówienia w maju 2015 r. dysponowało opisem przedmiotu zamówienia na tyle szczegółowym, że umożliwiał sporządzenie SIWZ i przeprowadzenie przetargu.

Kierownik ITPO wyjaśnił że wystąpił z wnioskiem do Zarządu PWiK o zlecenie robót w trybie z wolnej ręki firmie BIBUS MENOS, która sporządziła ekspertyzę „Urządzenia do redukcji emisji spalin”, ponieważ wybór ten zminimalizowałby ryzyko nieodzyskania przez PWiK ewentualnego odszkodowania w przypadku braku osiągnięcia zamierzonego w ekspertyzie efektu.

Prezes PWiK podał w wyjaśnieniach, że montaż urządzeń technicznych do redukcji spalin został ujęty w programie naprawczym, w ramach wykonawstwa zastępczego z tytułu obowiązującej rękojmi, której termin upływał 25 czerwca 2015 r. W ograniczonym czasie 48 dni, który był przeznaczony na zorganizowanie procesu inwestycyjnego, zaprojektowanie, wykonanie i rozliczanie robót nie było celowe poszukiwanie innej firmy, która podjęłaby się ryzyka wykonania urządzeń do redukcji spalin według nie swojej ekspertyzy.

(dowód: akta kontroli str. 482-548, 653-656)

2. Efekty rzeczowe, ekologiczne i ekonomiczne osiągnięte w związku z uruchomieniem ITPO.

2.1. W latach 2010-2015 na terenie Oczyszczalni Ścieków „Łyna” w Olsztynie²⁷ wytworzono 131,0 tys. ton osadu oraz przechowywano ok. 61,0 tys. ton osadów wytworzonych w latach wcześniejszych. Osady pościekowe zagospodarowano poprzez przekazanie ich podmiotom zewnętrznym (do dalszego zagospodarowania) w ilości 175,5 tys. ton oraz spalając je w ITPO – 16,9 tys. ton.

Ze spalania osadu wytworzono w tym okresie 1,4 tys. ton żużlu i popiołu oraz 0,4 tys. ton odpadów ze środków chemicznych, z czego do unieszkodliwienia i odzysku w 2013 r. przekazano 821,5 tony popiołu i żużlu oraz 70,1 tony pozostałych odpadów.

Zgodnie z ofertą Wykonawcy, ITPO przy bezawaryjnej pracy powinna spalić powstały produkt z osuszenia 1.400 kg/h odwodnionego mechanicznie osadu¹⁵.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Instalacja nie zagospodarowała zakładanych ilości osadu, tj. nie osiągnęła zakładanego efektu ekologicznego. Bowiem, od maja 2010 r. do końca 2015 r. zutylizowano 16,9 tys. ton, czyli jedynie 28,4% założonej w umowie z Wykonawcą ITPO ilości osadów do spalania²⁸.

Prezes Zarządu PWiK wyjaśnił, że jako członek Krajowej Izby Wodociągowej z przekazów ustnych dowiedział się, że istnieje możliwość żądania przez NFOSiGW zwrotu części dofinansowania w wysokości nieosiągniętego efektu ekologicznego (w procentach). Podał też, że nie słyszał o przypadkach takiego zwrotu. Wskazał, że głównym warunkiem osiągnięcia efektu ekologicznego jest modernizacja lub wymiana pieca ITPO w ramach roszczeń, co zostało zasugerowane JRP.

(dowód: akta kontroli str. 549-559)

Opis stanu
faktycznego

2.2. W latach 2010 – 2015 koszt zagospodarowania (unieszkodliwienia i utylizacji) jednej tony odpadów pościekowych, bez kosztów pośrednich, wynosił średnio: 79,40 zł (netto) w przypadku odbioru i wywozu osadów przez podmioty zewnętrzne oraz 362,36 zł (netto) w ramach funkcjonowania ITPO (przy uwzględnieniu jedynie kosztów energii elektrycznej, gazu ziemnego, chemikaliów, części zamiennych, serwisu zewnętrznego i utylizacji odpadów ze spalania osadów). Z powyższej analizy wynika, że unieszkodliwianie i utylizacja osadów pościekowych poprzez przekazanie ich podmiotom zewnętrznym było ponad cztery i pół-krotnie tańsze od zagospodarowywania ich poprzez ITPO (tj. suszenie i spalanie) i to tylko przy uwzględnieniu niektórych (wyżej wymienionych) kosztów. Osuszone i spalone osady stanowiły zaledwie 8,9% osadów objętych unieszkodliwianiem i utylizacją oraz 12,9% osadów wytworzonych w badanym okresie.

W okresie od czerwca 2010 r. do końca grudnia 2015 r., koszt zagospodarowania 1 tony osuszonych osadów w ITPO uwzględniający wszystkie koszty z działalności PWiK, w tym m.in.: amortyzację, materiały, usługi transportowe, usługi remontowe i pozostałe usługi, podatki, wynagrodzenia pracownicze z pochodnymi, ubezpieczenia i koszty ogólnego zarządu i ogólnoprodukcyjne wyniósł średnio 1.541,05 zł, w tym: 681,23 zł za siedem miesięcy 2010 r., 1.198,85 zł w 2011 r., 1181,09 zł w 2012 r., 2.438,12 zł w 2013 r., 2.087,13 zł w 2014 r. i 1.659,90 zł w 2015 r.

Prezes Zarządu PWiK wyjaśnił m.in., że głównymi pozycjami kosztów ITPO w latach 2010-2015 były: amortyzacja, wynagrodzenia, pozostałe usługi obce, energia elektryczna, materiały, w tym środki chemiczne i gaz, które ponoszono w związku z jej eksploatacją i zapewnieniem jej sprawnego działania, a na wielkość wskaźnika

²⁷ Wchodząca w skład Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Olsztynie dalej „PWiK”

²⁸ W umowie przewidziano, że osuszone i spalone będzie 10,5 tys. ton rocznie odwodnionego osadu, czyli 33,6 ton/doba. Od maja 2010 r. do końca 2015 r. upłynęło 5 lat i 8 miesięcy przy założeniu, że ITPO powinna pracować przez 312,5 dnia daje to 1770,8 dni pracy x 33,6 ton, tj. 59,5 tys. ton

ceny spalania 1 tony osadu mała przede wszystkim ilość przetworzonych osadów, która wahała się ze względu na wydajność Instalacji.

(dowód: akta kontroli str. 559-563, 601-606)

2.3. Roczne koszty (przy założeniu funkcjonowania ITPO przez 312,5 dnia w roku) eksploatacji Instalacji przy zachowaniu gwarantowanych przez Wykonawcę kosztów jednostkowych energii i niektórych materiałów oraz przyjętych w ofercie ilościach powinny wynosić nie więcej niż:

- 458,2 tys. zł dla energii elektrycznej (zużycie roczne 2.141.129 kWh/rok, koszt jednostkowy 0,214 zł/kWh),
- 126,6 tys. zł dla paliwa (187.500 m³/rok za 0,6753 zł/m³),
- 95,1 tys. zł dla chemikaliów (jeden komplet),
- 290,9 tys. zł dla jednego kompletu części zamiennych (w tym filtry i katalizatory),
- 96,5 tys. zł dla usług serwisowych.

Według wyliczeń dokonanych w toku kontroli NIK, instalacja przepracowała 719 dni w okresie od maja 2010 r. do końca 2015 r., w tym: 42 dni w 2010 r., 168 dni w 2011 r., 189 dni w 2012 r., 85 dni w 2013 r., 106 dni w 2014 r. i 129 dni w 2015 r. Faktyczne koszty eksploatacji (wyliczone przez PWiK) wyniosły w przypadku:

- energii elektrycznej łącznie 1.678,6 tys. zł, w tym: 110,2 tys. zł w 2010 r., 369,8 tys. zł w 2011 r., 453,2 tys. zł w 2012 r., 249,2 tys. zł w 2013 r., 220,2 tys. zł w 2014 r. i 275,9 tys. zł w 2015 r.,
- paliwa (gaz ziemny) łącznie 1.522,5 tys. zł, w tym odpowiednio: 94,2 tys. zł, 309,9 tys. zł, 352,9 tys. zł, 246,3 tys. zł, 232,6 tys. zł i 286,7 tys. zł,
- chemikaliów (mocznik, kwaśny węglan sodu i kwas siarkowy) łącznie 1.347,5 tys. zł, w tym: 41,8 tys. zł, 316,0 tys. zł, 405,3 tys. zł, 173,8 tys. zł, 207,9 tys. zł i 202,6 tys. zł,
- części zamiennych (w tym filtry i katalizatory) łącznie 13,5 tys. zł, 153,4 tys. zł, 230,9 tys. zł, 20,4 tys. zł, 74,8 tys. zł i 156,9 tys. zł,
- usług serwisowych (zewnętrzne) łącznie 259,4 tys. zł, w tym: 21,8 tys. zł, 45,1 tys. zł, 65,9 tys. zł, 61,8 tys. zł, 47,5 tys. zł i 84,2 tys. zł.

Uwagi dotyczące
badanej działalności

Z powyższych danych wynika, że zostały przekroczone roczne gwarantowane przez Wykonawcę koszty eksploatacyjne, dotyczące chemikaliów i paliwa. Koszty te za lata 2011 - 2015 przekroczyły łącznie: chemikalia o 830,3 tys. zł i paliwo (gaz) o 795,2 tys. zł.

Kierownik suszarni i spalarni osadów wyjaśnił, że: zwiększone koszty eksploatacyjne ITPO wynikały w przypadku gazu z awaryjności pieca oraz częstych włączeń i wyłączeń spowodowanych awariami urządzeń ITPO. Nadmierne zużycie środków chemicznych wynikało z wielokrotnych przekroczeń parametrów względem podanych w projekcie.

(dowód: akta kontroli str. 560-563, 645)

Opis stanu
faktycznego

2.4. W okresie objętym kontrolą, PWiK terminowo składał Warmińsko-Mazurskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska sprawozdania z emisji zanieczyszczeń wprowadzonych do atmosfery ze spalania osadów ściekowy oraz z opłat za korzystanie ze środowiska związanych z ich emisją. Od 2013 r. wprowadzano również raport do Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji gazów cieplarnianych i innych substancji. Zagwarantowana przez Wykonawcę ITPO emisja zanieczyszczeń gazów odlotowych, poza nielicznymi (krótkotrwałymi) przypadkami, nie przekraczała określonych wartości dobowych²⁹.

²⁹ 50mg/dm³ – CO, 0,1mg/dm³ – dioksyyny, 200mg/dm³ – NO_x, 10mg/dm³ – związki organiczne, 10mg/dm³ – HCl, 50mg/dm³ – SO₂.

2.5. W latach 2010-2015 Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska przeprowadził w PWiK dwie kontrole dotyczące funkcjonowania ITPO, tj.:

- 12 marca 2012 r. – w jej wyniku stwierdzono naruszenia i nieprawidłowości dotyczące: nieprzestrzegania wymaganej częstotliwości pomiarów metali, dioksyn, furanów oraz fluorowodoru, nie wprowadzenia do krajowej bazy raportu zawierającego informacje o wielkościach emisji gazów cieplarnianych oraz nie uregulowania stanu formalnoprawnego w zakresie wytwarzania odpadów o kodzie 190199³⁰. W zaleceniach pokontrolnych wnoszono o: prowadzenie ewidencji odpadów poddawanych termicznemu przekształceniu, prawidłowe wykonywanie pomiarów ww. substancji i pierwiastków, sporządzanie i wprowadzenie raportu do Krajowej bazy o emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz dotrzymywanie warunków posiadanych decyzji na wytwarzanie odpadów i unieszkodliwianie odpadów lub wystąpienie z wnioskiem o ich zmianę.
- 22 maja 2015 r. – podczas której stwierdzono naruszenia i nieprawidłowości dotyczące m.in.: nieprzestrzegania częstotliwości pomiarów metali, fluorowodoru oraz dioksyn i furanów (pomiarów były wykonywane raz w roku kalendarzowym), niedotrzymania terminu pełnej procedury kalibracji i walidacji systemu ciągłych pomiarów emisji do powietrza z instalacji oraz niewykonywania wymaganych badań odpadów powstałych w procesie termicznego przekształcania osadów ściekowych. W zaleceniach pokontrolnych wnoszono o wykonywanie: okresowych pomiarów metali, fluorowodoru, oraz dioksyn i furanów, pełnej procedury kalibracji i walidacji systemu do ciągłych pomiarów emisji do powietrza, badań odpadów powstałych w wyniku termicznego przekształcenia odpadów.

PWiK w odpowiedziach na ww. kontrole podał m.in., że wykonał lub wykona zalecenia pokontrolne w określonych terminach.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli³¹, wnosi o:

1. Zabezpieczanie interesu Przedsiębiorstwa w umowach na realizację usług w sposób, który umożliwi skuteczne egzekwowanie ich jakości.
2. Zapewnienie prawidłowego stosowania, obowiązujących powszechnie oraz wewnętrznych, przepisów o zamówieniach publicznych.
3. Bieżące monitorowanie postępu szkoleń pracowników, których efekty mają istotne znaczenie dla funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz żądanie ich skwitowania przez wykonawców szkoleń poprzez wystawienie odpowiednich zaświadczeń.

³⁰ „Odpady z instalacji i urządzeń służących zagospodarowaniu odpadów z oczyszczalni ścieków oraz z uzdatnianiem wody pitnej i wody do celów przemysłowych. Odpady z termicznego przekształcania odpadów. Inne nie wymienione odpady.”

³¹ Dz.U. z 2015 r. poz. 1096 oraz z 2016 r. poz. 677

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Obowiązek
poinformowania

NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn,

dnia: października 2016 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

.....
podpis